

Sygn. akt II Ca 89/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
----------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w G.

przeciwko A. L.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 1 grudnia 2016 roku, sygn. akt I C 860/16

1) zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1, 2 (pierwszym i drugim) w ten sposób, że powództwo oddala,

2) nakazuje ściągnąć od powoda (...) z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem brakującej opłaty od apelacji.

Sygn. akt: II Ca 89/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zasądził od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) z siedzibą w G. kwotę 8.174,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.892,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny: A. L. w dniu 4 lutego 2009 roku zawarł z (...)S.A. z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową o numerze (...). Na mocy tej umowy bank przyznał pozwanemu limit kredytowy w wysokości 5.000 zł. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosiła 23,23 %.

Opłaty z tytułu korzystania z karty kredytowej, oprocentowanie od wykorzystanego kapitału oraz opłaty z tytułu opóźnienia w spłacie należności określała Tabela opłat i prowizji zawarta w Postanowieniach Dodatkowych Umowy o Kartę Kredytową.

W dniu 2 października 2013 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności, w tym także wierzytelność przysługującą (...) względem A. L. a wynikającą z umowy o kartę kredytową.

(...) S.A. z siedzibą w W. powiadomił pozwanego o przeniesieniu wierzytelności na powoda.

Pismem datowanym na dzień 21.10.2013 r. nabywca wierzytelności również poinformował A. L. o dokonanej cesji jednocześnie wzywając do uregulowania należnych kwot z tytułu świadczonych usług bankowych, których saldo na dzień 17.10.2013 r. wynosiło 6.875,67 zł.

Pozwany korzystał z karty kredytowej do 2010 roku. W drugim półroczu 2010 roku przestał spłacać zadłużenie wynikające z karty kredytowej.

Przeciwko A. L. toczyło się postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) S.A. z siedzibą w W., złożonego dnia 4 czerwca 2012 roku, na podstawie wystawionego przez bank bankowego tytułu egzekucyjnego, na łączną kwotę 6.937,72 zł. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na wniosek wierzyciela postanowieniem z dnia 4.02.2014 r.

Mając tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo jest zasadne

W toku postępowania pozwany nie kwestionował okoliczności zawarcia samej umowy o kartę kredytową, a także wykorzystania przez niego przyznanego mu limitu kredytowego oraz faktu, iż należności tych nie spłacił. Pozwany podniósł jedynie zarzut przedawnienia roszczeń powołując się na umorzenie postępowania egzekucyjnego toczącego się wobec niego z wniosku poprzedniego wierzyciela. Odnosząc się w pierwszej kolejności do najdalej idącego zarzutu pozwanego, jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. W niniejszym stanie faktycznym roszczenie powoda stało się wymagalne z dniem 31.05.2012 r., tj. w dniu następnym po upływie wyznaczonego pozwanemu terminu spłaty należności na rzecz banku. Od powyższej daty należy liczyć początek biegu terminu przedawnienia. W dniu 4.06.2012 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu z wniosku banku a zatem kilka dni po dacie wymagalności roszczenia. Przez czas trwania egzekucji przedawnienie nie biegnie. Postępowanie egzekucyjne toczyło się do chwili jego umorzenia postanowieniem z dnia 4.02.2014 r. – od tej daty należy ponownie liczyć bieg terminu przedawnienia. Powód wniósł pozew do tutejszego Sądu w dniu 27.01.2016 r. a zatem jeszcze przed upływem terminu przedawnienia, co nastąpiłoby z dniem 4.02.2016 r. W świetle powyższych okoliczności podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powoda okazał się nieuzasadniony.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Rejonowy uznał roszczenie powoda za uzasadnione w całości i zasądził od pozwanego A. L. kwotę 8.174,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Ustawowe odsetki za opóźnienie, zgodnie z żądaniem powoda, Sąd Rejonowy zasądził na podstawie art. 481 k.c. od kwoty 8.174,57 zł od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Pozwany zaskarżył wyrok w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- 1) naruszenia przepisów postępowania procesowego poprzez przerzucenie ciężaru dowodowego ze strony powodowej na słabszą stronę pozwaną,
- 2) wadliwą ocenę materiału dowodowego dopuszczonego przez Sąd z urzędu i w konsekwencji przyjęcie, że przedawnienie nie nastąpiło,

Mając na uwadze powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania procesowego z uwzględnieniem kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja jest uzasadniona.

W sprawie niniejszej doszło do cesji wierzytelności, która przysługiwała bankowi. Nabywca wierzytelności nie jest bankiem, co jest niesporne.

W sprawie powstało pytanie, czy powód który nie jest bankiem może skorzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczenia przez banki na podstawie art. 96-98 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe, które to przepisy obowiązywały do dnia 27.11.2015r., skoro nabywa wierzytelność wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami – art. 509 k.c.

Kwestii tej poświęcił uwagę Sąd Najwyższy, który w uchwale z dnia 29.06.2016 r., w sprawie III CZP 29/16, Legalis, numer 1469243 stwierdził, że cytując „nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela – patrz wyrok Sadu Najwyższego z dnia 19.11.2014 r., w sprawie II CSK 196/14.

Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym. Natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uzasadnieniu w/w uchwale Sąd Okręgowy w pełni podziela.

Skoro roszczenie banku było wymagalne w stosunku do pozwanego z dniem 31.05.2012 r., to również w przypadku powoda, który nie jest bankiem od tej daty biegnie termin przedawnienia. Powództwo zostało wytoczone w dniu 27.01.2016 r. zatem po upływie terminu wskazanego w art. 731 k.c.

Ponieważ zaskarżony wyrok zapadł z obrazą przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c., gdyż roszczenie powoda uległo przedawnieniu Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 sentencji w ten sposób, że powództwo oddalił. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pobrano do powoda brakującą opłatę od apelacji, od której pozwany był zwolniony.